

[Socialministeren.]

jeg fulgt, og jeg håber og tror, at det vil være til gavn for arbejdet på opdragelses-hjemmene. I denne forbindelse vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at legemlig revselse er afskaffet på opdrageshjemmene i Sverige allerede fra 1938. Jeg tror, vore medarbejdere indenfor børneforsorgsarbejdet i Danmark også vil kunne klare opgaven uden legemlig revselse.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Det ærede medlem hr. Baagø-Hansen syntes at drage den slutning af mine bemærkninger, at jeg havde tilspidset problemet, og mente, at jeg selv indså, at jeg var gået lovlig vidt, og det ærede medlem ønskede vist ligefrem, at jeg skulle udtale min beklagelse af, at jeg havde sagt det således. Det ærede medlem må forstå, at det drejer sig ikke om en tilfældig tilspidsning af problemet, men om en tilsigtet tilspidsning af problemet. Jeg mener, at det en gang imellem er nødvendigt at tilspidse problemerne, fordi det sætter den dialog i gang, som er nerven i demokratiet, og som er så overordentlig væsentlig, hvis demokratiet virkelig skal leve og være frugtbar.

Det ærede medlem anvendte igen denne vending, at man skulle lære at lyde, ellers ville der ske så og så slemme ting, og mennesker ville blive så og så ulykkelige. Det er selvfølgelig rigtigt nok i en vis forstand, at vi skal lære at finde os tilrette, det var jeg selv inde på i mit indlæg. Vi har imidlertid set nok af unge i vor generation, der havde lært at lyde. Selve den formulering: lære at lyde, er faktisk ingen formulering; det, det kommer an på, er, om man forstår, hvad det er man lyder, og hvorfor man lyder, og jeg synes, at den problemforenkling, som for øjeblikket kan ængste en så meget, netop gør det ønskeligt, at vi får en debat i gang om dette autoritetsspørgsmål, der begynder i barnet og ender i politikerne.

Det ærede medlem sagde, at han havde været spejderfører i 15 år uden at bruge straf; det synes jeg lød hyggeligt, jeg havde heller ikke tænkt mig andet, men jeg synes, at som argument i debatten var det noget pauvert. Interessantere var det, at det ærede medlem sagde, at det er vigtigt, at de autoriteter, der nu engang findes, må stå

fast på, at de er autoriteter, forældre og lærere. Her synes jeg den principielle forskel mellem det ærede medlem og mig kom klart frem. Jeg mener nemlig ikke, at lærerne og forældrene skal stå fast på, at de er autoriteter. Jeg mener kun, at de er forskellige fra barnet derved, at de er anderledes i alder og erfaring, men de er led i den samme demokratiske proces, som barnet er led i, og principielt ligestillet med barnet, og det samme mener jeg om ethvert led i den demokratiske proces. Jeg mener ikke, at en undervisningsminister principielt i den demokratiske proces har en anden placering end en lærer. Jeg tror, at dialogen mellem dem er overordentlig væsentlig.

Så endte det ærede medlem beklageligvis i en bemærkning om, at det var underligt, at det var mig, der skulle rejse spørgsmålet, jeg, der hørte til et parti, hvor der herskede streng partidisciplin. Jeg synes, det var trist, at det ærede medlem skulle ende dér. Jeg undlod at tage en, synes jeg, beklagelig ting op i det ærede medlems første indlæg, den samme beklagelige ting, der er set flere andre steder, hvor man i forbindelse med en drøftelse af det problem, jeg har rejst, knytter mig sammen med andre menneskers helt andre synspunkter og ligesom vil kaste et skær derfra ind over, hvad jeg mener. Jeg synes, det er en trist måde at argumentere på, og jeg synes også, det var en trist afslutning, at et indlæg, som jeg synes det var interessant at høre fremkomme her i folketinget, endte dér. Når det ærede medlem mener, at partidisciplinen er så meget større indenfor socialdemokratiet end indenfor andre partier, beror det jo på den gængse vrangforstilling om partiet, som hersker så mange steder. Indenfor ethvert politisk parti skal og må der være en spænding mellem den enkelte og det for helheden nødvendige. Det var ikke godt, hvis det var anderledes. Det er tegn på, at det er levende mennesker, der har med hinanden at gøre.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen beklagede denne debat, som han mente skadede. Det er mig umuligt at se, at det skader, at en debat som denne føres. Når jeg prøvede på at sondre mellem begreberne „at lytte“ og „at lystre“, må det ærede medlem ikke tro, at det var en kritik rettet mod skolen. Jeg er ganske enig i den be-